

AVİM
AVRASYA İNCELEMELERİ MERKEZİ
CENTER FOR EURASIAN STUDIES

SORUNLARIMIZA 2013 YAKLAŞIMI

Ata ATUN

Prof. Dr.

Blog No: 40
30.12.2012

Bu gün 2012 yılının son günü. İyisi ile kötüsü ile bir yılı daha geride bıraktık. 2012 yılında bu küçük ülkemizdeki siyasi yaşam ile ekonomik gelişmeler, inişli çıkışlı bir yol çizmiş olsa da bana göre dünyada yaşanan ekonomik krize, Avrupada batan ülkelere, güney komşumuz Rumlara ve Doğu Akdeniz bölgesine kıyı ülkelere kıyasla, göreceli olarak iyi geçti. Suriyede kan gövdeyi götürüyor. Mart 2011den beri sadece Suriye sınırları içinde ölenlerin sayısı 45 bin. Türkiye, Ürdün, Irak ve Lübnana yaralı olarak gidip orada ölenlerle birlikte bu sayı 60 bine ulaşıyor. Kendi ülkemle kıyasladığımda nüfusumuzun beşte biri kadar insan yok olmuş toplamı 20 ay gibi kısacık bir süre içinde. Göçmenlerin sayısı ise bizim nüfusumuzu çoktan geçmiş durumda. Sadece Türkiyede nüfusumuzun yarısı kadar insan göçmen çadırlarda yaşıyor. Ne para, ne pul, ne gelecek, ne huzur, ne de arkadan gelenlerin ziyaret edip bir Fatıha okuyabilecekleri bir mezar * Hiç biri yok. Göçmenlik ne demektir biz Kıbrıslı Türkler çok iyi biliyoruz. Çünkü bu çaresizliği ve acılarını yıllarca çektik. Bazı ailelerimiz hala daha çekiyor 1958lerde başlayan ve 1963, 1964, 1967 ve 1974 yılında arka arkaya yaşamış olduğumuz bu lanet göçmenliği * Göçmen olmak kolay değildir. Her şeyinizi arkada bırakır, neredeyse çırılçıplak yıllarca yaşadığınız yerden göç edersiniz bir başka bilmediğiniz topraklara * Atalarınızın yattığı mezarlar arkada kalır ve zaman içinde yok olur gider. Çocukken neşe içinde oyun oynadığınız sokaklar ve arkadaşlarınız yoktur artık. Her biri bir yere dağılmıştır çocukluk arkadaşlarınızın. Sokaklar ve o günler burnunuzda tüter ama bir daha da geri gitmek olanağınız yoktur artık. Yıllar sonra geri gittiğinizde ise düşleriniz ve hayalleriniz yerle bir olur, yıkılır gider. Bulduğunuz sokak adı benzese bile sizin hayalinizdeki değildir... İçinde yıllarınızın geçtiği evinizi tanıyamazsınız bile. Ya yıkılmış yerle bir olmuştur, ya da yerinde artık dev bir apartman vardır. İlk aşkınızı ılık ılık kalbinizde hissettiğiniz, sevdiğinizin kalbini küt küt attıran bakışlarını gördüğünüz yer kaybolup gitmiştir. Adlarınızın baş harflerini üzerine kazıdığınız

ağacı yana yana ararsınız ama oda yoktur artık. Sizinle birlikte o da hayata küsmüş, şekil değiştirmiş veya yok olup gitmiştir tüm geride bıraktıklarınız gibi * İşte Suriye halkı maalesef bu durumda. Üstelik bir de geçmişi neredeyse insanlık tarihi ile aynı olan Suriye bölgesi yakılmış, yıkılmış... Güzelim tarihi eserler, binalar, bahçeler, şehirler, kasabalar, köyler yok olmuş, yerle bir edilmiş acımasızca. Yıkılan yakılan sadece Suriye değil, bir dünya mirası. Suriyenin toparlanması ise en azından on beş, yirmi sene alır. Lübnanda Suriye kadar çarpışmalar olmasa da, Suriyenin ateşi oraya da sıçramış durumda. Zaten Lübnan asırlarca hep Büyük Suriyenin bir parçası olarak varlığını sürdürdü. I. Dünya savaşından sonra Fransız Mandası altında Suriyeden koparılıp ayrı bir kimlik verildi kendisine. Bu nedenle Suriyede ne olursa, ne yaşanır aynı Lübnanda da yaşanıyor. Lübnanın güneyinden Süveyş kanalına kadar uzanan topraklarda binlerce yıl varlığını Filistin olarak sürdüren bölge şimdilerde İsrailin işgali altında. I. Dünya savaşından sonra bölgeyi İngilizlerin işgalinden sonra bölgede gözyaşı ve kan hiç durmadı, göçmenlik ise hiç bitmedi. 1948 yılında Filistin toprakları üzerinde bağımsızlığını ilan eden İsrailde ise günümüzde hiç huzur yok. Bir taraftan topraklarını kaybeden bölge insanların verdiği silahlı mücadele, diğer taraftan İsrailde süren ekonomik kriz, bölgede yaşamlarını sürdüren hem Yahudileri hem de Filistinli Arapları bunaltmış durumda. Alternatif ülke olarak Yahudiler şimdilerde gözlerini Kıbrıs adasına çevirdiler. Umarım gelecekte buraları da karıştırmazlar. Mısır, Libya ve Tunus hala daha Arap Baharının açtığı yaraları sarmakla meşgul. Halk hareketi durmuş değil, buna karşın ise ekonomileri yerlerde sürünüyor. Kıbrıs Rum tarafı ise geçmiş yıllarda İşgal, istila ve göçmenlik edebiyatı ve kandırmacası ile etraftan topladıkları ve bol keseden harcadıkları paraların yarattığı borç canavarının altında ezilmiş durumda. Ekonomileri sıfırlandı. Göçler başladı ve yakında da iç huzursuzluğun tavan yapacağı kesin. Yunanistandan ise bahsetmeme hiç gerek yok. Özetle, iflas etmiş bir ülke. Adalarını ve tüm mal varlığını satışa çıkarmış, iki yakasını bir araya getirebilmek için. Etrafımızda bir tek gıpta ile bakılan, ekonomisi düzgün, her yıl büyüme oranı artı değerlere ulaşan ve dünya üzerinde saygınlığı gün geçtikçe artan ülke olarak sadece Türkiye var. Gerisinin hali berbat. Şimdi, Kıbrıs Türk Halkı olarak durumumuzdan şikayet mi etmeliyiz, yoksa şükür mü etmeliyiz, bunu akli selim olarak ve tarafsız düşünmemiz gerekmektedir. Kişisel ve dar çerçeveden bakarak değil, geniş pencereden bakarak, dünya vizyonu ile düşünmemiz * Tüm okuyucularımın Yeni Yılına kutlar, sağlık, mutluluk ve başarılar dolu nice yeni yıllar dilerim.

e-mail: ata@kk.tc <http://www.twitter.com/ataatun> <http://www.ataatun.com>

About the author:

-

To cite this article: Ata ATUN. 2026. "SORUNLARIMIZA 2013 YAKLAŞIMI." Center For Eurasian Studies (AVİM), Blog No.2012 / 40. December 30. Accessed June 09, 2026.
<https://avim.org.tr/public/Blog/SORUNLARIMIZA-2013-YAKLASIMI>

Süleyman Nazif Sok. No: 12/B Daire 3-4 06550 Çankaya-ANKARA / TÜRKİYE

Tel: +90 (312) 438 50 23-24 • **Fax:** +90 (312) 438 50 26

 @avimorgtr

 <https://www.facebook.com/avrasyaincelemelerimerkezi>

E-Posta: info@avim.org.tr

<http://avim.org.tr>

© 2009-2025 Avrasya İncelemeleri Merkezi (AVİM) Tüm Hakları Saklıdır